

lidt, vi have faaet. Af de 200 Millioner have vi ikke en Gang faaet den ene. Limfjordsfiskeriet har indbragt 1,2 Millioner — i de senere Aar er det ogsaa gaaet frem — og Fiskeriet inden for Skagen har indbragt godt 5 Millioner, saa at vi i alt have faaet ind 7,7 Millioner, 7,4 Millioner og godt 6 Millioner i disse Aar 1900, 1899 og 1898. Naar man ser paa disse Tal, melder det Spørgsmaal sig som af sig selv: Hvad er Grunden til, at vi her i Danmark, der har saa stor Kyststrækning ud til Nordsøen, ikke kunne tage mere end $\frac{1}{2}$ —1 pCt. af den Rigdom, som Nordsøen aarlig afgiver, men ganske roligt lade vore Nabolandes Fiskere tage Havets Rigdomme lige for Næsen af os? Hvad er Grunden hertil? Jeg tror, at vi her i Danmark have forsømt noget i den Retning. I andre Lande, f. Eks. Norge, gøres der langt mere for Fiskeriet, end vi gøre her i Danmark. De have i Norge et Département med 3 Fiskeridirektører, de give der et ganske anderledes stort Tilskud til deres almindelige Fiskeri, end vi give her i Danmark, de give et Tilskud til deres Fiskeritidende paa 11,361 Kr., medens vi kun give 1,000 Kr. til vor, de have Stipendier til Fiskere paa 5,000 Kr., de give til Vandrelærere 3,000 Kr. om Aaret, de give i Tilskud til stedlige Fiskeriforeninger 37,000 Kr., de have til Præmier 4,000 Kr., og de have 700,000 Kr. aarlig til Udlaan til Fiskere til Anskaffelse af Baade og Redskaber. Men ser man saa ogsaa paa Resultatet for Norges Vedkommende, saa viser det sig efter den engelske Statistik over Englands Indførsel af Fisk fra forskellige Lande ifølge „Annual statement of the trade of the United Kingdom“, at England sidste Aar fra de forskellige Lande indførte Fisk for 23,7 Mill. Kr., og deraf staaer Norge med 10,4 Mill. Kr., medens Sverige kun staaer med 200,000 Kr., Danmark med $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr., Island og Grønland ligeledes med knap $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr., Tyskland med en lille halv Mill. Kr., Holland med 3,4 Mill. Kr., Belgien med godt 700,000 Kr. og Frankrig lige ved 6 Mill. Kr. Altsaa, Norge har ca. $10\frac{1}{2}$ Mill. Kr. og Frankrig lige ved 6 Mill. Kr. af Importen af Fisk til England, medens Danmark kun staaer med $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Her forekommer det mig, at vi maatte kunne yde mere i den Retning for at faa mere. Ogsaa i Sverige og da navnlig i de sydsvenske Len, der svare til vore Amter, give de langt større Tilskud til Fiskeriet, end vi her i Danmark. Saaledes have de i Malmøhus-Lien kunnet yde 30,000 Kr. aarlig til deres Fiskeris Opkomst og Fremme,

fordi de til deres Raadighed have $\frac{1}{10}$ af Brændevinsafgiften, som anvendes til Fiskeriets Opkomst. Man ser, hvorledes de i Tyskland have udvidet deres Fiskeriflaade, og hvorledes de gaa endog lige op under Møen med deres saakaldte Skovlevaad og tage Fisken for Næsen af vore Fiskere. Vi have en Fiskerilov, som forbyder os paa vort Søterritorium at bruge dette Redskab, Skovlevaad, som vore Nabolandes Fiskere ganske roligt benytte lige uden for vore Kyster. Her er ganske sikkert noget at rette.

Jeg nævnte Englands Indførsel af Fisk fra de fremmede Lande og Fiskeriforbruget i England, der har været meget stort og er tiltaget, ligesom ogsaa det tyske Marked er et godt Marked. Jeg mener derfor, at vi bør se at gøre mere, end vi hidtil have gjort paa dette Omraade. Men hvad skal der da gøres? Det er jo ikke ganske smaa Bevillinger til Fiskeriet, vi have paa Finansloven. Paa Finansloven for 1901—02 var det 302,761 Kr., paa det foregaaende Statsregnskab var det 230,000 Kr., det forudgaaende Aar 208,000 Kr. Altsaa, vi have i stigende Grad givet Penge ud til Fremme og Ophjælpning af vort Fiskeri. Jeg tror imidlertid, at der her er anvendt for mange Penge f. Eks. til Kontrollen, som fører Tilsyn med vort Fiskeri. Kontrollen har sidste Aar kostet os over 100,000 Kr. — 103,000 Kr. —, og jeg tror, at vi snarere burde bort fra denne strenge Kontrol, der koster os saa mange Penge. Det er vor Kontrol og den videnskabelige Undersøgelse fra biologisk Station, der har kostet os de mange Penge, og Spørgsmaalet er alligevel, om vi overhovedet have faaet det Udbytte af vore Penge der, som vi skulde have. Det tror jeg ikke rigtigt paa. Jeg tror, at skulle vi have noget mere ud af vort Fiskeri, skulle vi der gaa samme Vej, som Landbruget er gaaet. Jeg tror navnlig, vi skulle have de stedlige Fiskeriforeninger mere frem i Spidsen, vi skulle støtte dem mere ved Oplysning, Foredrag, Læsning o. s. v. Jeg tror dernæst, at Dansk Fiskeriforening, der staaer som Mellemlid mellem de stedlige Fiskeriforeninger og Regeringen, bør blive noget lignende som vore Landboforeningers Fællesforening, der efterhaanden har arbejdet sig op til at staa som Mellemlid mellem Staten og de enkelte Foreninger m. H. t. den Støtte, Staten yder os, og har gjort overordentlig stor Gavn, og som ligeledes staaer som Mellemlid mellem Videnskaben, Landbohøjskolen og de enkelte Foreninger, saa at vi stadig fra Landbrugets Side kunne sige: